

عنوان مقاله:

ضرورت مطلقه و نسبت آن با امکان فقری در اندیشه ابن سینا و ملاصدرا

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 15، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

غلامحسین عمادزاده - عضو هیئت علمی گروه فلسفه دانشگاه شهید بهشتی

فرزاد فرشید - گروه فلسفه - دانشکده ادبیات - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

در این مقاله جهات در منطق ابن سینا، انواع ضرورت و ضرورت مطلقه و همچنین رابطه معنای منطقی و فلسفی جهات بررسی می شود. در ادامه، تفسیر ملاصدرا از ضرورت مطلقه و تعبیر آن به ضرورت ازلی مورد بحث قرار می گیرد و نتایج فلسفی ای که صدرا از طرح این ضرورت گرفته برجسته می شود و مشخص می گردد که ضرورت در هلیات بسیطه از نوع ضرورت ازلی و ضرورت در هلیات مرکبه از نوع ضرورت ذاتی است. همچنین برهان پذیر قضاای ضرورت ازلی به بحث گذاشته می شود. در ادامه، به نظر ابتکاری ملاصدرا در باب امکان فقری پرداخته خواهد شد. وجود در معنای امکان فقری عین فقر است و تمام وجودات در این معنی عین تعلق اند. بنابر مبانی حکمت متعالیه، از آنجاکه تشکیک در وجود راه دارد، ممکن فقری مقول به تشکیک است. از نظر استاد مهدی حائری یزدی، ابتکار ملاصدرا در طرح امکان فقری در واقع تکمیل بحث ضرورت مطلقه در ابن سیناست. براین اساس، به طرح و بررسی و گسترش نظر ایشان نیز پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

ضرورت مطلقه، ضرورت ازلی، امکان فقری، ابن سینا، ملاصدرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1520157>

